

Sygn. akt II W 2680/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Przemyślu II Wydział Karny w składzie

Przewodniczący SSR Sławomir Plis

Protokolant Agnieszka Juszczyńska

Przy udziale Urzędu Celnego w P. – P. P.

po rozpoznaniu w dniu 25.08.2015 r. sprawy **M. F.**, s. R. i E., ur. (...) w P., karanego

oskarżonego o to, że : w dniu 20.01.2015 r. przywiózł z Ukrainy do Polski przez przejście graniczne w M., bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i dokonania zgłoszenia celnego towaru w postaci 4760 sztuk papierosów produkcji zagranicznej nie oznaczonych znakami skarbowymi akcyzy o wartości celnej 330 zł, przez co nastąpiło narażenie na uszczuplenie należności celnych w wysokości 190 zł, podatku akcyzowego w wysokości 3705 zł oraz podatku VAT w wysokości 972 zł,

tj. o popełnienie czynu z art. 86§4 kks w zb. z art. 63§7 kks w zb. z art. 54§3 kks w zw. z art. 7§1 kks

u z n a j e

I. oskarżonego **M. F.** za **winnego** popełnienia zarzucanego mu czynu, a stanowiącego wykroczenie skarbowe z art. 63§7 kks i art. 86§4 kks i art. 54§3 kks w zw. z art. 7§1 kks i za to na podstawie art. 63§7 kks. w zw. z art. 7§2 kks **skazuje go** na karę grzywny w kwocie 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych).

II. na zasadzie art. 49§1 i §2 kks w zw. z art. 29 pkt. 1 kks i art. 31§6 kks **orzeka** przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 4760 sztuk papierosów, znajdujących się na przechowaniu w depozycie Urzędu Celnego w P., **zarządzając** jednocześnie ich zniszczenie

III. na zasadzie art. 624§1 kpk i art.17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych w zw. z art. 113§1 kks **zwalnia** oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Przemyślu

z dnia 25 sierpnia 2015r.

sygn. akt II W 2680/15

M. F. stał pod zarzutem popełnienia deliktu skarbowego z art. 63§7 kks i art. 86§4 kks i art. 54§3 kks w zw. z art. 7§1 kks.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 stycznia 2015r. oskarżony, planując zarobkowy poza granice Polski, pojechał na Ukrainę kupić papierosy. Do pracy wyjechać miał wraz z żoną i bratem, a ponieważ wszyscy troje palą, chciał przed wyjazdem poczynić zapasy, dla obniżenia kosztów wyjazdu. Do Polski przywiózł więc 4760 sztuk papierosów. Były to papierosy marki W. i LM, produkcji zagranicznej o wartości celnej w wysokości 330 zł, bez polskich znaków skarbowych akcyzy.

Papierosów tych nie zgłosił do kontroli celnej. W ten sposób oskarżony naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w postaci 190 zł tytułem należności celnych, nadto 3.705 zł tytułem podatku akcyzowego oraz 972 zł tytułem podatku VAT.

Oskarżony jest żonaty, ma dwoje dzieci w wieku 3 i 21 lat. Jest bezrobotny. Był wcześniej karany za czyn z art. 157§2 kk i in.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień M. F. (k. 7-9, 24), notatki urzędowej z ujawnienia towaru (k. 1), protokołu zatrzymania przedmiotów z pokwitowaniem (k. 3, 4), protokołu taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów (k. 5, 12) oraz karty karnej oskarżonego (k. 14).

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, równocześnie wyjaśnił motywy swojego działania, wyżej przedstawione. Nie ma powodu do kwestionowania tych wyjaśnień. W świetle zebranych w sprawie dowodów, fakt popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości, podobnie jak i jego przyznanie się do winy.

Podobnie nie ma powodów kwestionowania dokumentacji sporządzonej przez organ celny z ujawnionego przemytu papierosów. Dowody te dokumentujące poszczególne czynności podejmowane w sprawie wzajemnie się uzupełniają, tworząc wraz z wyjaśnieniami oskarżonego z postępowania przygotowawczego i sądowego, spójną i logiczną całość. Poza tym dowody te nie były podważane przez strony w toku toczącego się postępowania, dlatego też Sąd uznał je w całości również za wiarygodne.

Notatka urzędowa nie zastępuje przesłuchania jednak potwierdza ujawnienie przemytu papierosów, co w świetle nawet wyjaśnień oskarżonego jest niewątpliwe. Tego samego dowodzi protokół zatrzymania przedmiotów z pokwitowaniem. Z kolei protokół taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów dowodzi związanych z tym przemytem uszczupień należności dla Skarbu Państwa. Karta karna dowodzi uprzedniego skazania oskarżonego.

Sąd zważył, co następuje:

Czyn oskarżonego wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego z art. 63§7 kks w zw. z art. 86§4 kks w zw. z art. 54§3 kks w zw. z art. 7§1 kks.

Wykroczenie skarbowe z art. 54§3 kks popełnia podatnik, który, uchylając się od opodatkowania, nie ujawnia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składa deklaracji, przez co naraża podatek na uszczuplenie, przy czym kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie może przekraczać ustawowego progu (o ile przekracza, czyn stanowi przestępstwo skarbowe).

Przepis ten penalizuje jedynie nieujawnienie (niezgłoszenie) w ogóle właściwemu organowi - w tym (nadal) i nieuczynienie tego w terminie, jeżeli ustawa podatkowa to przewiduje - samego przedmiotu opodatkowania albo podstawy opodatkowania (a nie nieuregulowanie także w tym czasie podatku) bądź niezłożenie wymaganej dla takiego ujawnienia deklaracji. Moment powstania obowiązku podatkowego w zakresie VAT i akcyzy jest różny w zależności od czynności, której dotyczy, a w niniejszym przypadku będzie to moment powstania długu celnego, a więc już w samym momencie rozpoczęcia odprawy celnej.

Istotnym elementem czynu z art. 54 kks jest narażenie, przez uchylenie się od zgłoszenia, podatku na uszczuplenie. Narażenie na uszczuplenie należności publicznoprawnej czynem zabronionym jest to spowodowanie konkretnego niebezpieczeństwa takiego uszczuplenia - co oznacza, że zaistnienie uszczerbku finansowego jest wysoce prawdopodobne, choć nie musi nastąpić (art. 53§28 kks).

Ustawowy próg, o którym mowa w art. 54§3 kks to kwota uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej albo wartość przedmiotu czynu nie przekracza pięciokrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia w czasie jego popełnienia (art. 53§6 ks w zw. z art. 53§3 kks).

Wykroczenia art. 54§3 kks zagrożone są także przypadkiem przedmiotów pochodzących z wykroczenia lub służących do jego popełnienia, np. przedmiotów działalności gospodarczej (art. 49§2 kks).

Z kolei przestępstwo z art. 63§2 kks (jeden z typów podstawowych) popełnia ten, kto wbrew przepisom ustawy przywozi na terytorium kraju wyroby akcyzowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy. Czyn stanowi wykroczenie skarbowe (art. 63§7 kks), jeżeli podatek akcyzowy nie przekracza ustawowego progu.

Pojęcie wyrobu akcyzowego w rozumieniu Kodeksu Karnego Skarbowego określa art. 53§24 tej ustawy. Są takim towarem min. papierosy. Natomiast pojęcie znaku akcyzy reguluje art. 53§25 kks - jest to znak służący do oznaczania wyrobów akcyzowych lub opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania, mający w szczególności postać banderol, znaków cechowych lub odcisków pieczęci.

Czyny określone w art. 63 kks są zagrożone, poza karami, także przypadkiem przedmiotów służących do jego popełnienia i pochodzących z czynu, a więc użytych nieprawidłowych znaków akcyzy i wyrobów nieoznakowanych lub oznaczonych nieprawidłowym znakiem, i to zarówno gdy stanowi on przestępstwo skarbowe, jak i gdy jest tylko wykroczeniem skarbowym.

W końcu wykroczenie skarbowe z art. 86§4 kks popełnia ten, kto nie dopełniając ciężącego na nim obowiązku celnego, przywozi z zagranicy lub wywozi za granicę towar bez jego przedstawienia organowi celnemu lub zgłoszenia celnego, przez co naraża należność celną na uszczuplenie, jeżeli kwota należności celnej narażonej na uszczuplenie lub wartość towaru w obrocie z zagranicą, co do którego istnieje reglamentacja pozataryfowa, nie przekracza ustawowego progu. O ile ten próg przekracza delikt ten staje się już przestępstwem skarbowym.

Przedstawienie towaru organowi celnemu i zgłoszenie celne obciąża wywoźącego towar oraz wprowadzającego go na polski obszar celny lub osobę, która przejęła odpowiedzialność za towar po jego wprowadzeniu. Towar wprowadzony z naruszeniem przepisów o dostarczeniu go do urzędu celnego lub wolnego obszaru celnego i o przedstawieniu towaru organowi celnemu (a więc np. bez przedstawienia czy z pominięciem przejść granicznych bez zezwolenia) jest towarem nielegalnie wprowadzonym.

Przy reglamentacji pozataryfowej istota czynu sprowadza się do naruszenia zakazu obrotu lub przekroczenia ograniczeń wynikających z kontyngentów lub plafonów pozataryfowych bądź rejestracji obrotu, tj. działania bez wymaganego zezwolenia albo poza wyznaczoną pozwoleniem ilość lub wartość. Naruszenie następuje poprzez nieprzedstawienie towaru lub niedokonanie zgłoszenia celnego w odniesieniu do towaru objętego zakazem wwozu lub wywozu, albo na obrót, w którym nie dysponuje się wymaganym pozwoleniem bądź którego posiadane pozwolenie nie obejmuje.

Przy reglamentacji taryfowej istotą przemytu celnego jest narażenie Skarbu Państwa na uszczuplenie należności celnych przez niepoddanie przez sprawcę towaru wwożonego lub wywożonego procedurom celnym związanym z uiszczaniem należności celnych. Przemytem jest przy tym zarówno nieprzedstawienie towaru i niezgłoszenie go w ogóle, jak i zgłoszenie tylko części towarów i wwóz (wywóz) innych bez zgłoszenia. Czyn ten nie zachodzi jednak, gdy dany towar zwolniony jest całkowicie od należności celnych, gdyż nie może dojść wówczas do narażenia ich na uszczuplenie. Należnością celną są przy tym zarówno cła, jak i inne opłaty związane z wywozem lub przywozem.

Za czyny określone w art. 86 kks grozi także przepadek przedmiotów.

Nie ma wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem zrealizował równocześnie znamiona wszystkich tych przepisów. Przewożąc papierosy bez zgłoszenia celnego, bez przedstawienia organom celnym, już w chwili przystąpienia do odprawy celnej, spowodował w tym momencie uszczuplenie należnego Skarbowi Państwa cła (w wysokości nie przekraczającej ustawowego progu), podatku akcyzowego (w wysokości nie przekraczającej ustawowego progu) i podatku VAT (w wysokości również nie przekraczającej ustawowego progu).

Od dnia 1 stycznia 2015r. minimalne wynagrodzenie za pracę ustalone było w wysokości 1.750 zł. (§1 rozporządzenia Rady Ministrów z 11.09.2014r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2015r. wydanego na podstawie art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 10 października 2002r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę).

Jeżeli ten sam czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach kodeksu, sąd skazuje tylko za jedno przestępstwo skarbowe albo tylko za jedno wykroczenie skarbowe na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów (art. 7§1 kks). Nie stoi to na przeszkodzie orzeczeniu środków karnych wymienionych w art. 22 § 2 pkt 2-7 lub w art. 47 § 2 pkt 2 i 3 na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Nie ma wątpliwości, że oskarżony popełnił wykroczenie skarbowe, realizując znamiona tak jak wyżej opisano przepisów tak art. 86§4 kks, jak i art. 63§7 kks, jak i art. 54§3 kks.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał oskarżonego winnym zarzucanego mu czynu. Natomiast na podstawie art. 63§7 kks w zw. z art. 7§2 kks **wymierzył mu karę grzywny** w wysokości 2.400 złotych. Na zasadzie art. 49§1 i §2 kks w zw. z art. 29 pkt 1kks i art. 31§6kks Sąd orzekł na rzecz Skarbu Państwa przepadek towaru w postaci zatrzymanych papierosów, zarządził też ich zniszczenie.

Zdaniem Sądu okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości. Orzeczona wobec oskarżonej kara i środek karny spełnią swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze oraz spełnią oczekiwania w zakresie społecznego oddziaływania kary, są bowiem współmierne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu i stopnia zawinienia sprawcy.

Mając na uwadze rodzaj chronionego dobra, jakim są dochody Skarbu Państwa, okoliczności popełnienia przestępstwa i sposób działania sprawcy, jak też nagminność tego typu przestępstw, należy stwierdzić, że stopień społecznej szkodliwości tego czynu nie jest nieznaczny, wręcz spory. Popełniając omawiany delikt skarbowy oskarżona dopuściła się wykroczenia skarbowego umyślnego. Można i należy przypisać jej winę.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze oczywiście okoliczności łagodzące w postaci nienajlepszej sytuacji materialnej oskarżonego i jego rodziny. Pamiętał Sąd o tym, że oskarżony nigdzie na stałe nie pracuje. Zwrócił też uwagę, że oskarżony był co prawda karany, ale za czyn odmienny rodzajowo, niż obecnie oceniany.

Sąd jednak nie mógł pamiętać jedynie o okolicznościach korzystnych dla oskarżonego. Musiał zwrócić choćby uwagę na wysokość uszczupień należności Skarbu Państwa. Z tych powodów Sąd orzekł karę grzywny, której kwota z jednej strony odpowiada społecznej szkodliwości czynu, ale też uwzględnia okoliczności łagodzące, jej wysokość jest stosowna do sytuacji materialnej i bytowej oskarżonego, uwzględnia jego możliwości finansowe. Nie może jednak Sąd pominąć jej zadań represyjnych. Zwraca Sąd jednak uwagę, że orzeczona grzywna to zaledwie połowa uszczupień wynikających z popełnionego wykroczenia skarbowego.

Nie można przy tym zapomnieć, że zgodnie z art. 48§1 kks kara grzywny może być wymierzona w granicach od jednej dziesiątej do dwudziestokrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia. Obecnie więc minimalna grzywna za wykroczenia skarbowe to 175 zł.

Orzeczone wobec oskarżonego, w celach zapobiegawczych, środek w postaci przepadku przedmiotów ma mieć charakter kompensacyjny dla interesów Skarbu Państwa, ale też i wychowawczy wobec oskarżonego. Papierosy nie były oznaczone polskimi znakami akcyzy i jako takie nie mogą nawet wrócić do obrotu handlowego.

Po myśli art. 30§1 kks w zw. z art. 49§1 kks przepadek przedmiotów można orzec w przypadkach przewidzianych w KKS, a orzeka się (obligatoryjnie), gdy przepis KKS tak stanowi. W art. 49§2 kks określone są typy wykroczeń skarbowych, w przypadku których przepadek obejmuje przedmioty określone w art. 29 pkt 1-3 kks, więc również min. przedmioty pochodzące bezpośrednio z przestępstwa (wykroczenia) skarbowego (zatrzymane papierosy). Jest to min. typ wskazany w art. 63§7 kks.

Użyte w art. 30§2 kks określenie „przepadek obejmuje przedmioty” oznacza, że przepadek w tej sytuacji jest obowiązkowy. Sąd musi orzec przepadek przedmiotów określonych w art. 29 pkt 1-3 kks.

Art. 31§6 kks nakazuje zarządzić zniszczenie podlegających przepadkowi wyrobów tytoniowych – co też Sąd w pkt II wyroku uczynił.

Mając na uwadze nienajlepszą sytuację materialną oskarżonego oraz nałożone już na niego w wyroku sankcje natury finansowej, Sąd na zasadzie art. 624§1 k.p.k. i art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych w zw. z art. 113§1 kks, zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, obciążając nimi Skarb Państwa.